

فوران

نمایشگاه نقاشی های

مصطفی خسروی

مصطفی خسروی
Mostafa Khosravi

مصطفی خسروی

متولد ۱۳۶۸ بجنورد

مصطفی خسروی در حال نقاشی

کارشناسی مدیریت ICT ۱۳۹۲

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

کارشناسی معماری ۱۳۹۲

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی در حال نقاشی

عضو افتخاری مرکز توسعه هنرهای تجسمی

مصطفی خسروی نقاشی های درخشانی از ریشه های درختان دارد. کارهایی که آنها را پیش از مجموعه ای که حالا به تماشا گذاشته، نقاشی کرده است. پرداختن به کارهایی که پیش چشم ما حاضرند با به خاطر آوردنِ نقاشی هایی که هنرمند ترجیح داده با به تاخیر انداختنِ نمایشِ آنها غایب باشند، اگر عجیب نباشد، چندان معمول نیست. اما برای من که از نزدیک شاهد شکل گرفتن و رشد کردن و پُربار شدنِ آن نقاشی ها بوده ام، کارهایی که امروز روی دیوار جا گرفته اند، ادامهٔ منطقی و ناگزیر همان دغدغه های همیشگیِ مصطفی هستند. او رمان پُراوازهٔ سارتر، تهوع، را نخوانده بود، و از بیداریِ آنتوان روکانتِن روی نیمکت باغ محلی در شهر بوویل، جایی که ساعت ها به ریشه های درهم تنیدهٔ درخت شاه بلوط پیر خیره شده بود، خبر نداشت. روکانتِن، آزرده از تهوعی که به او دست داده بود، با دریافتی شهودی متوجه می شد آنچه باعث عذاب او در آن لحظه شده نه خودِ درخت، بلکه وجودِ قاطع و انکارناپذیر آن است. شیوه ای که به واسطهٔ آن، وجود به شکلی غیرقابل توضیح و بی معنا، آنجا مقابل او قرار دارد و از این که قابل فهم باشد یا از خود انعطاف نشان دهد، سر باز می زند. به زعم او، این همان امکان بود: «این بودنِ» (Thisness) تصادفی و غیرمعمولِ چیزها. روکانتِن درمی یابد که دیگر نمی تواند دنیا را همانطور که

پیش از آن می دید، ببیند. نقاشی های مصطفی از ریشه ها، که نتیجهٔ تعمق و تمرینِ چندین بارهٔ کشیدنِ آنهاست، شهودی از همان دست را به خاطر می آورد. به نظر می رسد همان الهام و آگاهیِ آنیِ شخصیتِ اصلیِ رمان، اینجا هم پاداشِ شکیبایی و تعمق و تمرینِ چندین بارهٔ هنرمند از موضوع کارش بوده است. آن موضوع حالا، در این مجموعه، جای خود را به تصویرِ آتشفشان هایی داده که برای هنرمند نمادی از انفجار و غلیان و آشوب است. نقاش برای تصویر کردنِ این درونمایه گاه ضربه قلم های آزاد و بیانگر را به خدمت گرفته، و گاه از بازنماییِ صریحِ مضمون رو گردانده و تنها با رنگ-گذاری های رها و گُنشی به آنچه متأثر از جوششِ آگاهی در ذهن داشته، تجسم بخشیده است. در هر دو حال، افزودنِ لایه لایه های رنگ، و پرداخت و دستکاری آنها، سطوحی رنگارنگ با جلوه ای بافت دار که یادآور پهنه های رنگ اکسپرسیونیسم انتزاعی ست، پدید آورده است. این نقاشی ها، چه نمایانگریِ واسطهٔ مضمون آتشفشان در یک ترکیب بندیِ متمرکز باشند، و چه سطوحی انتزاعی حاصلِ در هم دویدن و تنیدنِ رنگ ها در پهنه ای بدون کانون، نقطهٔ قدرت و ویژگی خیره کنندهٔ آنها هم نشینی و درآمیختگیِ رنگ های گاه درخشان و گاه، سرد و گرفته است. تسلط هنرمند بر کاربرد مدیوم-های رنگی که به خدمت می گیرد، یا حاصل تجربه ورزی های پیشین و آگاهی از امکانات و محدودیت های ابزارهای دم دستِ اوست، و یا برآمده از بداهه پردازیِ شهودی و کاربرد خودانگیختهٔ آن لوازم به هنگام کار، تفاوتی نمی کند، نتیجه خلق ترکیب ها و بافت های انتزاعیِ شگفت انگیزی در قالب مجموعه ای منسجم، بیانگرو، در عین حال، پُرمعناست.

حمیدرضا کرمی

پاییز ۹۹

Series of Eruption | mixed media on canvas | 200 x 155 cm | 2017

Series of Eruption | mixed media on Cardboard | 70 x 100 cm | 2020

Series of Eruption | mixed media on Cardboard | 70 x 100 cm | 2020

Series of Eruption | mixed media on Cardboard | 70 x 100 cm | 2020

Series of Eruption | mixed media on canvas | 80 x 120 cm | 2019

◀ Series of Eruption | mixed media on Cardboard | 70 x 100 cm | 2020

Series of Eruption | mixed media on canvas | 200 x 155 cm | 2020

Series of Eruption | mixed media on cardboard | 70 x 100 cm | 2017

Series of Eruption | mixed media on cardboard | 70 x 100 cm | 2017

Series of Eruption | mixed media on canvas | 200 x 128 cm | 2017

نقاشی‌های دیگر Other Paintings

Mostafa Khosravi has many wonderful paintings of the roots of trees; paintings that he has painted previously to the collection he is now presenting. Paying heed to the works in front of our sight - by recalling the paintings that the artist preferred to be absent by delaying their exhibition - if not be a wonder, it turns so unusual. But for me who has witnessed up close the forming, growing, and the fruitfulness of those paintings, works that are today hanging on the wall, are the moral and inevitable continuity of the everlasting concerns of Mostafa. He had not read Sartre's great novel "Nausea", and was not aware of the awoken mind of Antoine Roquentin, sitting on a bench of a park in a district of Bouville, where he, Antoine Roquentin, had gazed at the interwoven roots of the old chestnut tree. Roquentin, affronted by the nausea that had befallen him, with an intuitive perception, realized that the cause of his torment in that moment, was not the tree itself, but its decisive and undeniable being. A way by which the "being" exists in front of him, in an unexplainable and meaningless way, and it refuses to be apprehensible or adaptable. According to him, this is the possibility: this fortuitous and unusual "Thisness" of things. Roquentin perceives that he can no longer look upon the world as he could before. Mostafa's paintings of the roots - which is the result of thoughtfulness and the several practices of painting them - recalls to the mind the same intuition. It seems the revelation and instant perception of the main character of the mentioned novel, here as the same, have been a prize for the forbearance, thoughtfulness, and many practices of the artist about the subject of his work. That issue, in this collection, has now given its place to the pictures of volcanos which are a resemblance of explosion, fume, and chaos. The painter, for picturing this theme, has sometimes favored the expressive and free touches of the brush, and has sometimes turned his face from the explicit portrayal of the theme, and only by free and active colorings has depicted the resulted awareness that had been residing in his mind. In both instances, adding layers of colors, and producing and changing them, has created a colorful surface with textured effect which is a reminder of the field of the color of Abstract Expressionism. These paintings, whether be the direct representative of the theme of volcanos in a centralized composition, and whether be an abstract surface resulting from the intertwined colors on a width with no center, their power point and their dazzling features, are the juxtaposition and amalgamation of variant colors that are from time to time bright, or cold and darksome. The dominance of the artist upon the usage of the mediums of the color he uses, is either the result of previous experimentations and awareness of the opportunities and limitations of his equipment, or is arisen from his constant intuitive improvisation and voluntary usage of the tools while working, It does not differ, the consequence of creating compositions and wonderful abstract textures as coherent collection, is expressive and at the same time, meaningful.

Hamidreza Karami
Autumn, 2020

آثار نقاشی مصطفی خسروی با علایق خاص او به جهان بیولوژیک -به عنوان یک منبع الهام در خلاقیتش- بیش از هر چیز بازتاب نگاهی است فردی در شمایی روان، ساده و بی تکلف.

ویژگی هایی که آثار او را به گستره ی جهانی انتزاعی و آرام سوق داده است. درانتخاب سوژه‌های او همانندی خاصی میان طبیعت پیرامون و جهان انسان ها به چشم می خورد. آتشفشان، ریشه، درخت و نظیر اینها؛ همه و همه به گونه‌ای اشاره به وضعیت‌های پیشینه‌ای، زمان مند و لایه‌ای دارند. او روابط انسان ها را همچون خورده روابطی متصل به هم می‌پندارد، اندیشه‌ای که بر ضد ساختارهای کل نگر نیز عمل می‌کند و پروسه آفرینش را منتج از روابط متکثر ریزومی و ریشه مانند برمی شمرد. (تعبیری که ژیل دولوز فیلسوف فرانسوی بارها از آن یاد می‌کند و توجه ما را به ساحت های بر ساخته از روابط ریزومی جلب می‌کند).

آثار مصطفی خسروی به سمت نیستی در حرکت هستند؛ مسیری موجودیت یافته از خراشیدن رنگ ها، فرسایش و زخمه زدن های مدام؛ سطوح کم جانی هستند که از تداوم مسرانه ی نقاش در ساییدن های طولانی بافت ها حادث می شوند و یادآور اهمیت زمان و فرسایش جهان نیز هستند؛ تصویری هستند از بافت هایی که هم زمان فضای بیولوژیکی موضوعات انتخابی او را نیز به شدت تقویت می کنند.

بهره‌گیری از درخت و ریشه این نمادهای اسطوره‌ای، انتخابی است آگاهانه از جانب خود نقاش؛ قرینگی آینه وار میان شاخسار انتزاعی درخت و ریشه‌اش در ماهیتی فراگتال، اشاره به جزئی است که در تکرار منظم چیستی خود کلیت های پیچیده ی مشابه را منجر می‌شود. آثار او اُبژه‌هایی هستند که در حالت جنینی در انتظارِ جهانِ بیرونِ اثر (ذهن مخاطب) در سکوتی گنگ به خود می‌پیچند و این بیش از هر چیز با شخصیت ساکت و درون‌گرای نقاش نیز هماهنگ است.

سعید خاورنژاد

Oil on Canvas | 90 x 140 cm | 2019

Oil on Canvas | 140 x 90 cm | 2019

Oil on Canvas | 140 x 90 cm | 2016

Oil on Canvas | 140 x 90 cm | 2015

Oil on Cardboard | 70 x 100 cm | 2015

Oil on Cardboard | 100 x 70 cm | 2015

Oil on Cardboard | 100 x 70 cm | 2017

Oil on Cardboard | 100 x 70 cm | 2017

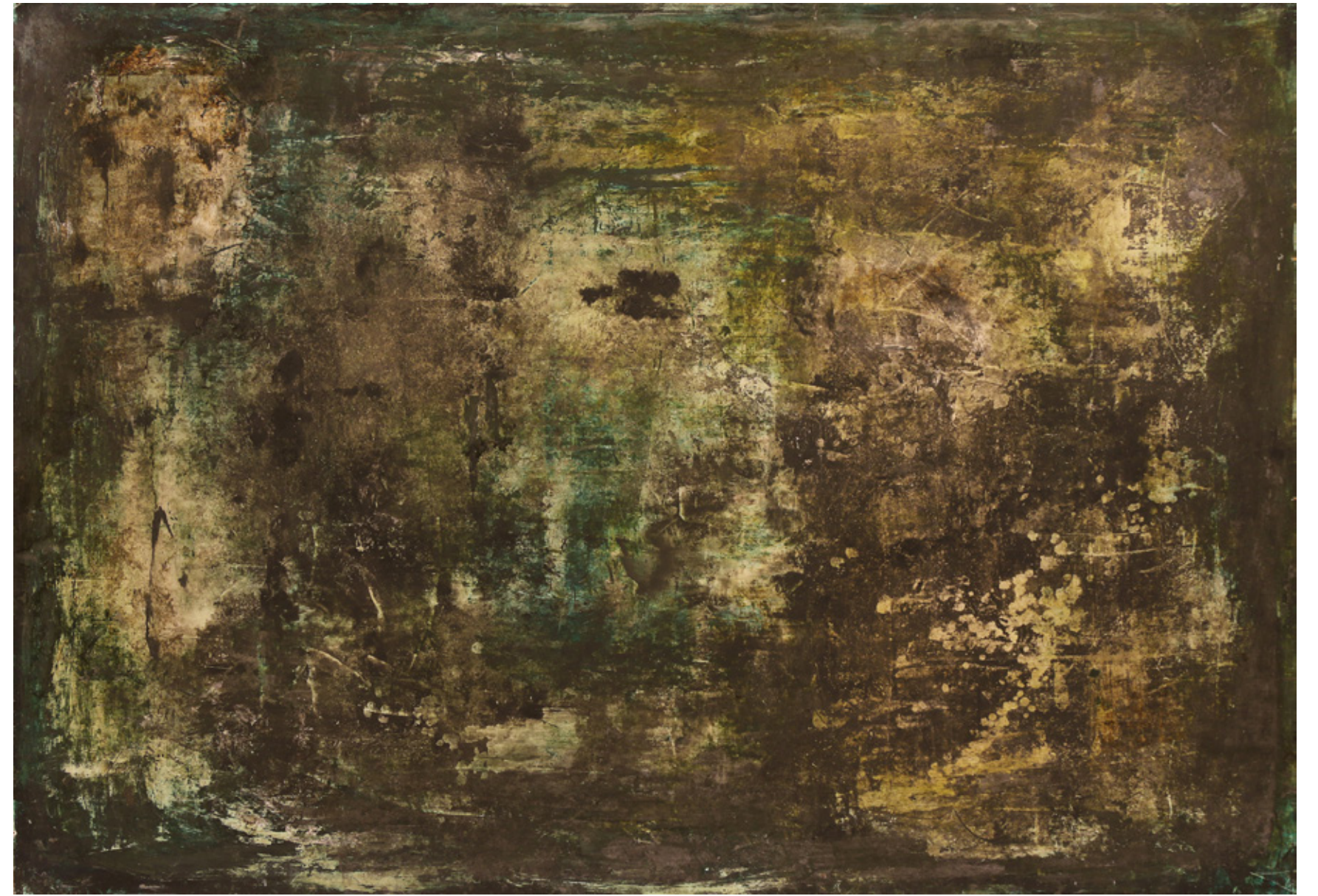
Oil on Cardboard | 100 x 70 cm | 2016

Oil on Cardboard | 70 x 100 cm | 2016

Oil on Cardboard | 70 x 100 cm | 2019

Oil on Cardboard | 70 x 100 cm | 2019

Oil on Cardboard | 70 x 100 cm | 2015

Oil on Cardboard | 100 x 70 cm | 2016

Oil on Cardboard | 100 x 70 cm | 2016

Mostafa Khosravi

Born in Bojnurd, Iran (1989)

Living in Tehran, Iran.

ICT B.S.

The member of Visual Arts Association in Tehran 2020-2017

Group Exhibition:

-2019 E1 Gallery, Iran-Tehran

-2019 Negar Art Gallery, Iran-Tehran

-2019 Vartan Art Gallery, Transition, Artist Group Exhibition

-2018 Shokoh Art Gallery , First Auction of Autumn ,October of 2018

-2018 Fiera Contemporanea, Cesena Fiera, Cesena-Italy.

-2018 Iran less forty, Palazzo Bastogi museum, Florence-Italy.

-2017 Fluorescent2, Royal Address Complex, Iranshahr Art Gallery, Iran-Tehran, Jun 2017

-2017 Fluorescent2, Surface Project, Iranshahr Art Gallery, Iran-Tehran, Des 2017

-2017 Opening Surface Project, Iranshahr Art Gallery, Iran-Tehran, Aug 2017

-2017 6 Artist 6 senses, Aran Art gallery, Brussels, April 2017

-2017 Red, Negar Art Gallery, Iran-Tehran, Feb 2017

-2016 10Artist 100 Work (Concept Store Gallery), Aran Art gallery, Brussels, Des 2016

-2016 Art3F Brussels (2nd international contemporary art fair) Brussels, Sep 2016

-2016 Threshold of feeling, Aran Art gallery, Brussels, April 2016

With respect to a special interest in the biologic world as a source of inspiration in his creativity,the works of Mostafa Khosravi are mainly a reflection of an individual view in a fluent, simple, and pure form;the characteristics which lead his works into an abstract, calm universal scope.

In his selection of subjects,a special similarity is noticed between the surrounding nature and the world of humans. Volcano,the root, tree,etc.,all in a way indicate historical,time-oriented,layered situations.He considers human relationships to be linked small relationships,the idea which acts as opposed to holistic structures, and the one which considers the process of creation a result of rhizome- and root-like relationships(a definition remembered frequently by French philosopher Gilles Deleuze which attracts our attention to fields made by rhizome-like relationships).

Works of Mostafa Khosravi move toward inexistence; a route represented by scratching the colors,permanent erosion and wounding in which there are enervated surfaces made by the permanence of persistence of the painter in long rubbing of contexts, and which is a reminder of the importance of time and the erosion of the world.His works are pictures of contexts which simultaneously promote the biologic space of his selected subjects. Utilizing tree and root,which are legendary symbols,is a conscious selection by the painter;the mirror-like symmetry between abstract branches of the tree and its root in a fractal nature represents an indication to a particle which,in the organized repetition of quiddity, leads to similar complex generalities.His works are objects in germinal state that soak in their inexpressive silence expecting the outer world of the work (contact's mind),and this is aligned,more than anything, with the reticent, introvert personality of the painter.

Saeed Khavarnejad

www.Mostafakhosravi.com

